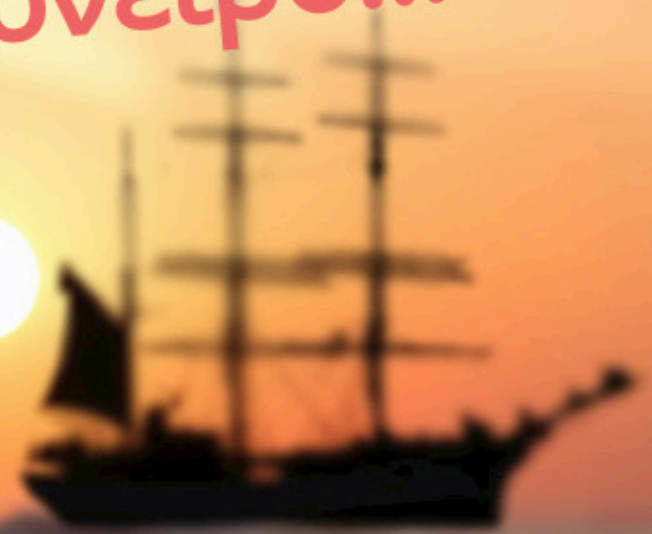

Η Ahlam κυνηγάει το όνειρο...

Οι μαθητές της Δ τάξης

Αυτό το παραμύθι φτιάχτηκε από τους
μαθητές της Δ τάξης του Δ.Σ. Μεσαριάς!

Σχολικό Έτος:2017-2018

Created & published on StoryJumper™ ©2017 StoryJumper, Inc.
All rights reserved. Sources: storyjumper.com/attribution

Preview audio:
storyj.mp/adkdfg77uvbg

SUPERVISOR DE CAJA: LUIS HARO
GERENTE: JOSE ESPADAS
PUESTO DEL MES DE MARZO: \$70

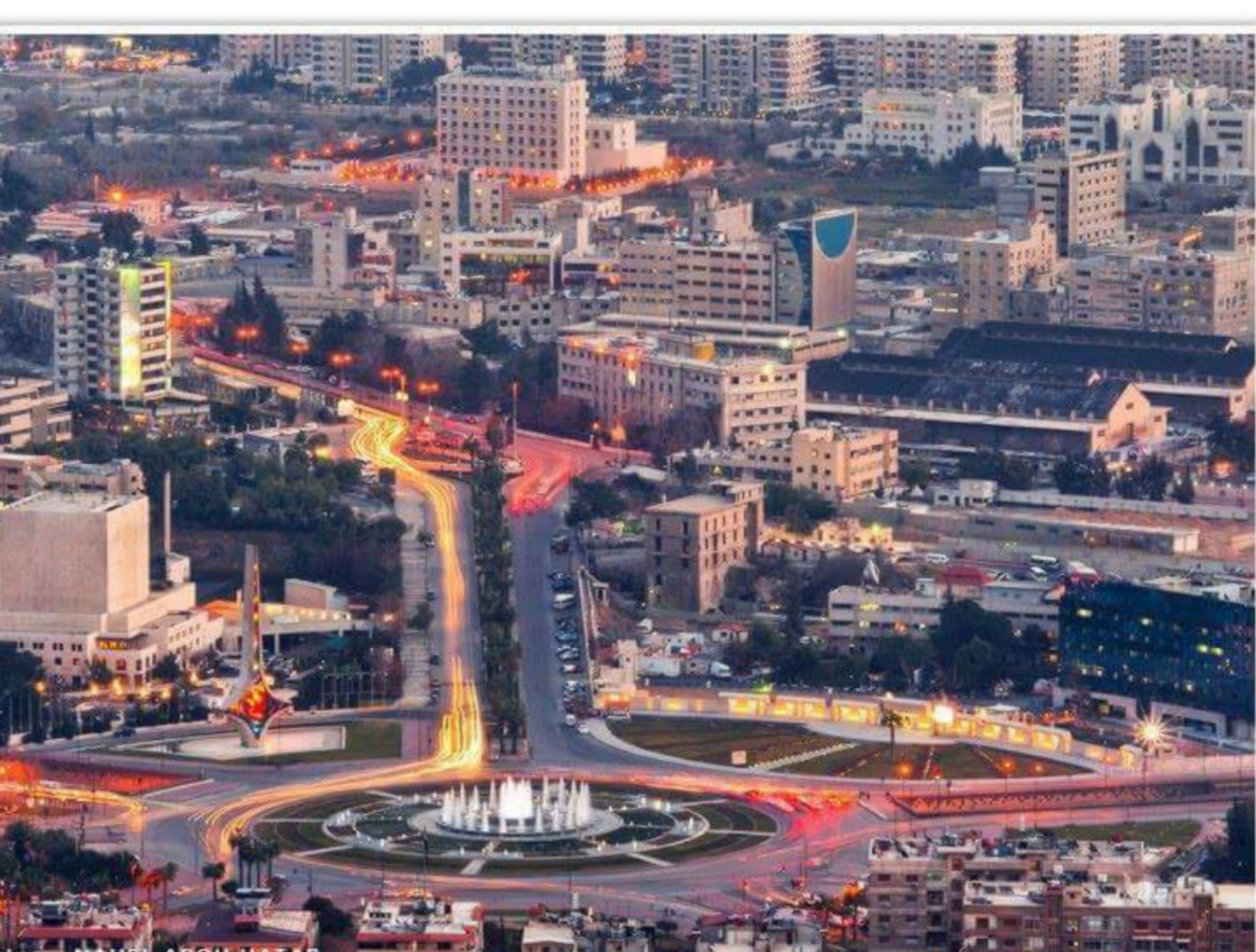
Από ποια μακρινά έχει έρθει μέρη
και το που πάει κανένας δεν το ξέρει...

Κωνσταντίνος Βολανάκης, Στην αποβάθρα.

Μια φορά και έναν καιρό υπήρχε μια όμορφη πόλη γεμάτη ζωή!!! Αυτή η πόλη λεγόταν Δαμασκός.

Όλοι σε αυτή την πόλη ήταν πολύ χαρούμενοι! Τα παιδιά ζούσαν ευτυχισμένα με τους γονείς τους! Κανένας δεν παραπονιόταν και όλοι προσπαθούσαν να κάνουν ό,τι καλύτερο μπορούσαν.

Η Ahlam, ένα κορίτσι δέκα χρονών, έμενε στη Δαμασκό με τους γονείς της. Καθημερινά πήγαινε στο σχολείο και έπαιζε με τις φίλες της.

Οι γονείς της εργάζονταν ως κηπουροί σε ένα μεγάλο ξενοδοχείο. Στο σπίτι τους είχαν έναν πανέμορφο κήπο γεμάτο με πολύχρωμα λουλούδια και πολλά νόστιμα φρούτα και λαχανικά.

Η Aham απολάμβανε να φροντίζει τον κήπο. Όποτε χρειαζόταν πότιζε τα λουλούδια και μάζευε τα φρούτα από τα δέντρα. Όλα κυλούσαν ήρεμα και η Aham έκανε όνειρα για το μέλλον! Ήθελε να σπουδάσει φιλολογία και να κάνει πολλά ταξίδια!

195

Μια μέρα ξεκίνησε ένας φριχτός πόλεμος και η πόλη μεταμορφώθηκε στην πιο άσχημη πόλη του κόσμου. Ένα πρωί η Ahlam πήγε για ψώνια με τους γονείς της. Για κακή τους τύχη μια βόμβα έπεσε στην αγορά...

Δυστυχώς, στο σημείο που έπεσε η βόμβα υπήρχε καπνός και μέσα στην αναστάτωση που δημιουργήθηκε η Ahlam έχασε τους γονείς της.

Η Ahlam έψαχνε για ώρες τους γονείς της αλλά μάταια! Δεν μπορούσε να τους βρει πουθενά! Ένιωθε πολύ λυπημένη και άρχισε να κλαίει...

Εκείνη τη στιγμή ένα ζευγάρι είδε τη μικρή Ahlam και αμέσως προσφέρθηκε να τη βοηθήσει. Το κορίτσι τους εξήγησε τι είχε συμβεί! Χωρίς δεύτερη σκέψη έψαξαν όλοι μαζί στο μέρος που έπεσε η βόμβα.

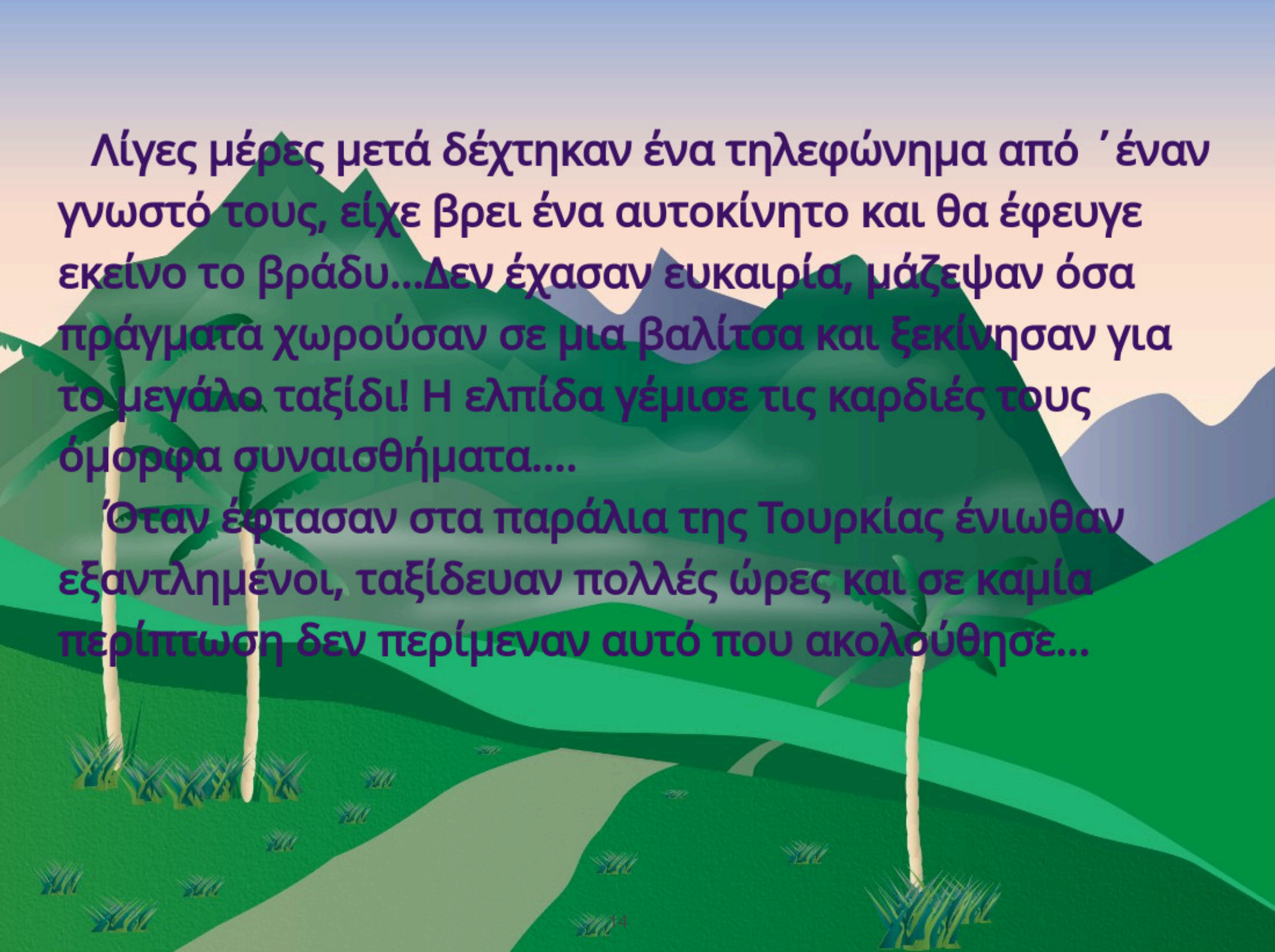
Η μικρή ήταν εξαντλημένη και το νεαρό ζευγάρι σκέφτηκε να την πάρει μαζί του στο σπίτι. Για πολλές μέρες τη φρόντιζαν και τελικά αποφάσισαν να την υιοθετήσουν, αφού οι γονείς της αγνοούνταν ακόμη...

Μετά από ένα χρόνο ο πόλεμος έγινε πιο τρομακτικός! Η μόνη λύση ήταν να φύγουν από τη χώρα τους. Η μικρή Ahiyam πλέον ένιωθε ασφαλής κοντά στους θετούς της γονείς! Χάρηκε που θα έφευγαν από τη Συρία, γιατί δεν ήθελε να χάσει για δεύτερη φορά τους γονείς της...

Ο μόνος δρόμος που μπορούσαν να ακολουθήσουν ήταν αυτός που θα οδηγούσε στη βόρεια Ευρώπη! Έτσι, άρχισαν να ψάχνουν ένα μέσο μεταφοράς.

Έπρεπε να φύγουν όσο το δυνατόν πιο γρήγορα!
Πρώτα θα πήγαιναν στην Τουρκία και από εκεί θα
έμπαιναν σε ένα καράβι και θα έφταναν στην Ελλάδα...
Αυτό ήταν το σχέδιό τους.

Λίγες μέρες μετά δέχτηκαν ένα τηλεφώνημα από 'έναν γνωστό τους, είχε βρει ένα αυτοκίνητο και θα έφευγε εκείνο το βράδυ...Δεν έχασαν ευκαιρία, μάζεψαν όσα πράγματα χωρούσαν σε μια βαλίτσα και ξεκίνησαν για το μεγάλο ταξίδι! Η ελπίδα γέμισε τις καρδιές τους όμορφα συναισθήματα....

Όταν έφτασαν στα παράλια της Τουρκίας ένιωθαν εξαντλημένοι, ταξίδευσαν πολλές ώρες και σε καμία περίπτωση δεν περίμεναν αυτό που ακολούθησε...

Φτάνοντας στην προβλήτα είδαν το καράβι που θα τους πήγαινε στην Ελλάδα, όμως ο βαρκάρης δεν είχε τη διάθεση να βοηθήσει χωρίς να τους εκμεταλλευτεί! Ζήτησε ένα μεγάλο χρηματικό πόσο ως αντάλλαγμα για να τους περάσει στην άλλη μεριά του πελάγους.

Η ελπίδα και η γαλήνη έδωσαν τη θέση τους στην απογοήτευση και την απόγνωση! Αν του έδιναν τα χρήματα που ζητούσε δεν θα τους έμενε τίποτα! Δεν υπήρχε άλλη λύση ήταν μονόδρομος! Του έδωσαν τα χρήματα που ζητούσε και εκείνος τους πήγε στην Ελλάδα...

Ήταν από τους πρώτους πρόσφυγες που έφτασαν στην Ελλάδα...ένιωσαν τυχεροί που τα κατάφεραν! Ο καιρός ήταν σύμμαχός τους σε όλη τη διάρκεια του ταξιδιού...

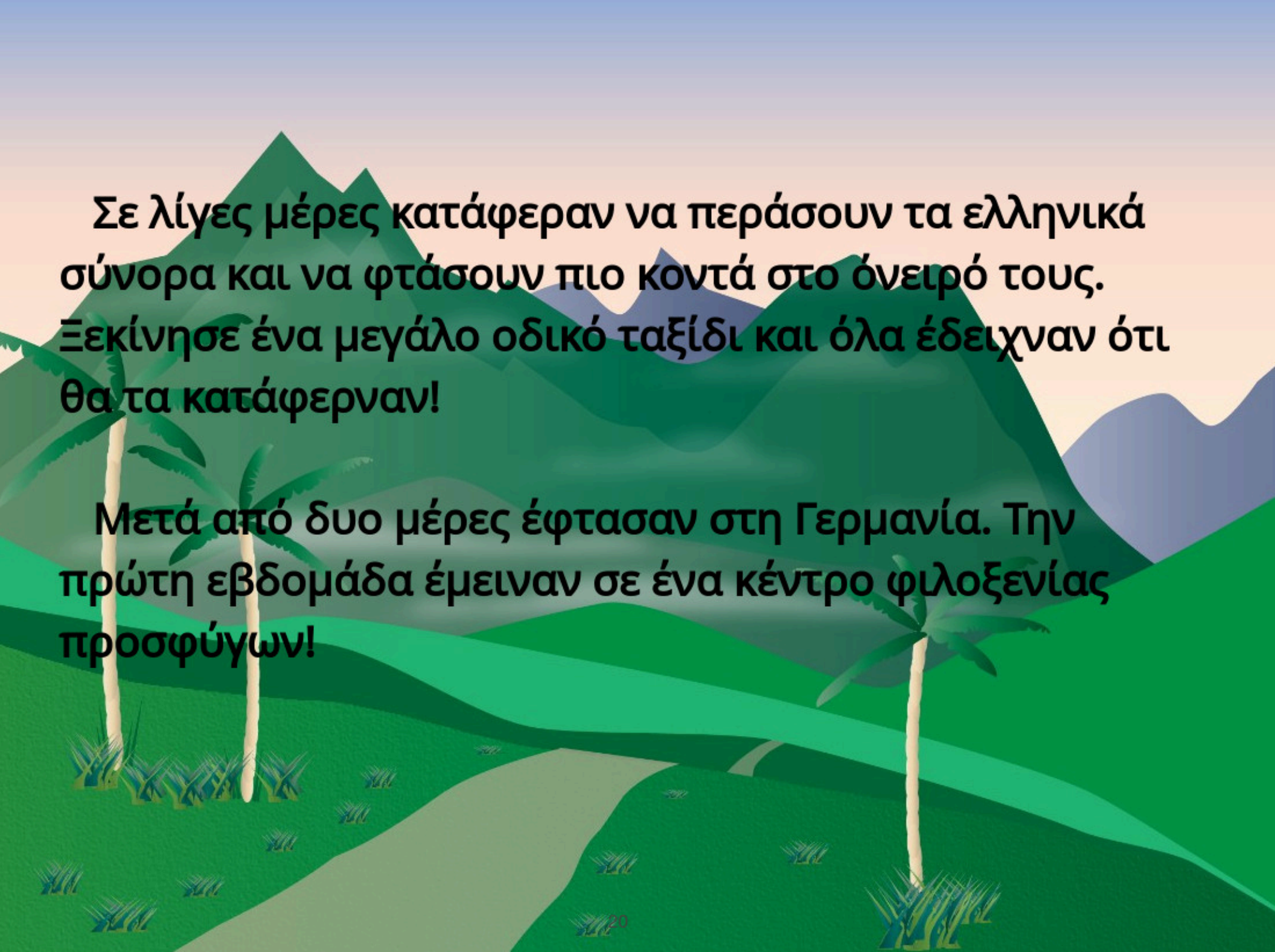
Καθ' όλη τη διάρκεια του ταξιδιού προσπαθούσαν να σκεφτούν αισιόδοξα, δεν έβλεπαν την ώρα να φτάσουν στη Γερμανία! Εκεί όλα θα ήταν διαφορετικά, θα μπορούσαν ξανά να ζήσουν ήρεμα!

Όταν έφτασαν στο ελληνικό νησί που είχαν συμφωνήσει, μια ομάδα εθελοντών τους βοήθησε! Έτους έδωσε φαγητό και νερό, το βράδυ κοιμήθηκαν σε σκηνές...

Η μικρή Aham έπαιζε με τα άλλα προσφυγόπουλα. Ήταν χαρούμενη που δεν άκουγε βόμβες να πέφτουν και σειρήνες να ηχούν...ανυπομονούσε να φτάσει στη Γερμανία και να ξεκινήσει πάλι το σχολείο!

Σε λίγες μέρες κατάφεραν να περάσουν τα ελληνικά σύνορα και να φτάσουν πιο κοντά στο όνειρό τους. Ξεκίνησε ένα μεγάλο οδικό ταξίδι και όλα έδειχναν ότι θα τα κατάφερναν!

Μετά από δυο μέρες έφτασαν στη Γερμανία. Την πρώτη εβδομάδα έμειναν σε ένα κέντρο φιλοξενίας προσφύγων!

Μετά από ένα μήνα οι γονείς της Ahlam είχαν βρει ένα υπέροχο σπίτι! Με το επίδομα που έπαιρναν από το γερμανικό κράτος και τη δουλειά που βρήκαν θα ζούσαν σαν βασιλιάδες...

Ένα ζεστό καλοκαιρινό απόγευμα σε ένα πάρκο του Βερολίνου, η Αηλιαν βρήκε τους βιολογικούς της γονείς! Ποιος να το περίμενε, ότι το ταξίδι στη Γερμανία θα της έδινε πίσω όλα όσα νόμιζε ότι είχε χάσει...έζησαν όλοι μαζί αγαπημένοι για πολλά πολλά χρόνια!!!!

SUPERVISOR DE CAJA: LUIS HARO
GERENTE: JOSE ESPADAS
PUESTO DEL MES DE MARZO: \$74

storyjumper.com